

περάσει τις δυσκολίες που του δημιούργησαν οι πέντε αποσκιρτήσαντες. Θα γίνει και πάλι ένα κόμμα ενωμένο, δυνατό, όπως ήταν και πριν.

Είναι, πιστεύω, πολύ χρήσιμο για τον κάθε ΑΚΕΛιστή, να διαβάσει τον «Δεκάλογο» του συντρόφου Νίκου Γ. Νικολάου και τα ερωτήματα που θέτει στους Παύλο Δίγκλη, Ανδρέα Φάντη και όλους τους άλλους και πιστεύω πως είναι επίσης ωφέλιμο αν ακούσουμε και τις απαντήσεις τους.

Ο σύντροφος Νίκος Γ. Νικολάου, με την πολύπλευρη προσφορά του στο κόμμα από το 1943, και με ταπεινή ύμνη υπόσχεται να δώσει όλη του την δύναμη, να αγωνιστεί για το καλό του Κόμματος. Σου εύχομαι σύντροφε Νίκο, «πρόνοιες» για να αντιμετωπίσεις και άλλες περιπτώσεις, όσο πλούσια και να είναι του ΑΚΕΛ. Εύχομαι να ζήσουμε όλοι μαζί στο κόμμα μας να συνεχίσουμε το μεγάλο έργο του. Γιατί είμαστε και πάλιν προσηλωμένοι εργαζομένων στον αιώνα τον άπαντα.

Συντροφικά,
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
Κάτω Πολεμίδια

Χωρική 28/3/90
Παιονίδης και περεστρόικα

Πρόβαλε τελικά και ο κ. Π. Παιονίδης στη σύσκεψη που οργάνωσαν οι φραξιονιστές - αποστάτες στις 20.3.90 στη Λεμεσό.

Αφού πήρε την «τιμητική» του θέση στο προεδρείο της φράξιας μαζί με τον Μιχ. Μιχαηλίδη, εξέπεμψε κι' αυτός τους μύδρους του ενάντια στην ηγεσία του ΑΚΕΛ φροντίζοντας, όπως κάμνει πάντοτε, να συγκαλείσει και να δικαιολογήσει τις ασήκωτες ευθύνες των φραξιονιστών - διασπαστών με τους οποίους τελικά συμπορεύθηκε.

Πριν όμως προχωρήσω σε όσα είπα ωφείλω να εκφράσω την έκπληξη μου για ένα πράγμα. Από ότι γνωρίζω ο κ. Παιονίδης από τον καιρό που διορίστηκε από τον κ. Βασιλείου, πρόεδρος του ΘΟΚ, φρόντιζε να μην εμφανίζεται δραστήριο στέλεχος του ΑΚΕΛ. Ζήτησε μάλιστα να μην πάρει μέρος και τελικά δεν πήγε στην παρέλαση της Πρωτομαγιάς τον περασμένο χρόνο μαζί με την ηγεσία του Κόμματος και του λαϊκού κινήματος. Κι' αυτό γιατί ήταν πρόεδρος του ΘΟΚ. Η απορία μου είναι τούτη: Πώς τώρα χωρίς καμιά δυσκολία βρέθηκε στο προεδρείο των φραξιονιστών - διασπαστών; Πώς τα έχει συμβιβάσει;

Εβγαλε μάλιστα και λόγο που κατέληγε σε τούτο: «Υπάρχει ύστατη ευκαιρία. Να συναιτιστεί η πλειοψηφία της Κ.Ε. Δεν μπορούν να αντιστέκονται στην περεστρόικα».

Μιάν παράξενη δημοκρατία, αλήθεια, πιστεύει ο Παιονίδης. Να συναιτιστεί η πλειοψηφία! Όχι η μειοψηφία. Γιατί Πανίκο μου να συναιτιστεί η πλειοψηφία και όχι η μειοψηφία; Πού βρήκες αυτή τη Δημοκρατία; Ή μήπως εσύ και οι άλλοι αποστάτες θεωρείτε τους εαυτούς σας τα μόνα φωτισμένα μυαλά που μπορούν να συλλαμβάνουν τα μηνύματα των καιρών και τα υπόλοιπα στελέχη και μέλη του Κόμματος είναι αγέλη

προβάτων, ανίκανοι να δουν αυτά που εσείς, τα φωτισμένα μυαλά, συλλαμβάνετε; Λίγη μετριοπάθεια δεν βλάπτει.

Όσον αφορά τον όρο περεστρόικα είναι καλά να τον αφήσετε ήσυχο γιατί περεστρόικα δεν σημαίνει ετοιθελισμός. Περεστρόικα δεν σημαίνει η μειοψηφία να επιβάλλεται στην πλειοψηφία. Περεστρόικα δεν σημαίνει αποστασία. Περεστρόικα σημαίνει δημοκρατία και σεβασμός στην πλειοψηφία. Περεστρόικα σημαίνει δουλειά για τη λύση των προβλημάτων του λαού και όχι ατέρμονας διάλογος. Περεστρόικα σημαίνει να είσαι στην πράξη μπροστά στους αγώνες των εργατών, των αγροτών και των εργαζομένων και όχι από καθέδρας καθοδηγητής.

Περεστρόικα σημαίνει δυνάμωμα του Κόμματος. Περεστρόικα σημαίνει πειθαρχία, περεστρόικα σημαίνει δημοκρατία στις αποφάσεις αλλά και ενότητα στη δράση. Εσείς θέλετε στο όνομα της περεστρόικα να εφαρμόσετε την αναρχία. Αστε ήσυχο λοιπόν τον ορισμό «περεστρόικα».

ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Απάντηση στον Ν. Νικολάου

Αγ. Σύνταξη,

Διαβάζοντας την επιστολή του Νίκου Γ. Νικολάου από το Αρμενοχώρι, στη Χαραυγή ημ. 15.3.1990, ένιωσα την ανάγκη να απαντήσω στις ανακρίβειες που περιέχονται σ' αυτήν για τον συν. Ντίνο Κωνσταντίνου. Βέβαια και η ευθύνη της κομματικής μας εφημερίδας είναι πολύ μεγάλη όταν δημοσιεύει επιστολές χωρίς να ελέγχει αν και πόσο ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

Σύντροφε Νικολάου, δεν ξέρω «πόσο αίμα έφτυσες» το 1949, αλλά αυτή την εποχή ο συν. Κωνσταντίνου όπως και εγώ και ο άντρας μου βρισκόμασταν στην Τσεχοσλοβακία για να πάμε να πολεμήσουμε με το Δημοκρατικό Στρατό. Επειδή τελικά δεν μπορέσαμε να πάμε εξαιτίας της γνωστής καταστροφής στο Γράμμο, μείναμε στη Τσεχοσλοβακία μετά από παράκληση του Ελληνικού Κομμουνιστικού Κόμματος να βοηθήσουμε στα παιδιά και τους πρόσφυγες που ερχόντουσαν μαζικά και σε άθλια κατάσταση από την Ελλάδα.

Ο σύντροφος Κωνσταντίνου δούλεψε με απαράρνηση για τα ελληνόπουλα και μάλιστα σε πολύ δύσκολες συνθήκες. Στη συνέχεια δούλεψε για 2 χρόνια σαν τορναδόρος και το 1953 το υπουργείο Παιδείας της Τσεχοσλοβακίας του έδωσε υποτροφία για την Οικονομική Σχολή Πράγας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και καλό θάναι να προσέχουμε όταν ζητάμε σώνει και καλά να κατηγορούμε συντρόφους.

ΟΛΥΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ
Εκπαιδευτικός
Λευκωσία.

ΔΗΣΥ και δημοκρατία

Αγαπητή σύνταξη,

Θα ήθελα να μου παραχωρηθεί λίγος χώρος στην εφημερίδα μας για να ανα-